

Els macrofestivals es resituen

LLUÍS GENDRAU

Després de la tempesta arriba sempre la calma. La consolidació de la indústria musical avança de forma molt ràpida al nostre país, on el retard respecte al centre d'Europa era fins fa uns anys espectacular. S'han creat nombrosos segells discogràfics independents, s'ha difós la programació en directe i als circuits, s'han publicat noves capçaleres musicals i ha proliferat l'organització de festivals de música de tota mena arreu dels Països Catalans.

El darrer estiu es van muntar més festivals que mai i ara el 99 passarà factura a aquells que no van assolir els objectius de públic i de cartell. Racionalitzar els festivals —o “redimensionar-los”, com prefereixen dir alguns promotors— serà la regla que primarà aquest tombant de segle. Han reeixit aquelles ofertes especialitzades pensades per a un públic concret i amb un cartell estilístic monogràfic i han fracassat els generalistes.

Festivals com el de Benicàssim —música indie—, U-Zona Reggae —reggae, ska— o Senglar Rock —rock en català— s'han assegurat el públic i la continuïtat. Els promotors han insistit a vendre

Lou Reed al Doctor Music. L'organització d'aquest festival dona als internautes l'oportunitat de triar els grups de la nova edició.

un estil de música i han fet arribar el missatge al públic fidel. La gran majoria dels assistents a aquests festivals hi van sense conèixer la majoria de grups. Els noms no fan la cosa.

Mentretrant, per contra, el Doctor Music Festival (o el Festimad a Madrid i l'Espàrrago de Granada) hauran de replantejar la seva continuïtat o desaparèixer. La gent del Doctor Music van basar la seva oferta en un macrofestival d'estrelles que s'ha demostrat que els costa de mantenir. Precisament, ara a Internet la promotora ofereix als internautes l'oportunitat de triar els grups que s'haurien de progra-

Els festivals “especialitzats” estan consolidats però els macrofestivals encara han de trobar el seu lloc.

ARXIU / RICARD CUGAT

mar al festival d'aquest any. La selecció no ha fet més que començar.

Quant als grups, el 98 va llançar un nou rècord de vendes d'un grup de rock en català: Els Pets assolien les 75.000 còpies del disc *Bondia*. El nou any es presenta amb nou disc i gira de Sopa de Cabra i d'Els Pets, els dos grups punters que han sobreviscut al boom dels 90, sorgit del concert del Palau Sant Jordi. Assistirem al reciclatge rocker d'Adrià Puntí (ex-Umpah-pah) i de Quimi Portet (ex-El Último de la Fila). I d'altres bandes han optat per fer gires de clubs i sales de petit format, com ara Sau i Gossos. Es compon un panorama amb el signe de la renovació. L'èxit de vendes d'alguns grups ha incentivat la indústria, que torna a invertir en nous valors.

Tot just s'acaben de complir dues dècades del Canet Rock i les coses no han canviat tant. Pau Riba continua sent un poeta transgressor i el públic va als festivals de rock a passar-s'ho bé. Això sí, cadascú amb la seva tribu.

Per un bistec i altres relats

Jack London

Situat a San Francisco, aquest llibre recull tres dels millors relats urbans de Jack London, d'una gran força i una extraordinària tècnica narrativa.

Edicions de 1984
"Butxaca 1984", 21

El poder ocult

John Buchan

El poder ocult és una de les novel·les d'intriga més rellevants de John Buchan. En destaca, sobretot, la imatge d'un Londres eduardià vist no com el cor alegre i confiat de l'Imperi Britànic, sinó com un paisatge urbà on el perill assetja des de qualsevol racó.

Edicions de 1984
"Butxaca 1984", 22

El pare Goriot

Balzac

Aquesta novel·la es caracteritza per una refinada tècnica descriptiva que retrata el complex entramat social de la França de la Restauració. No en debades se la considera una de les obres més significatives de Balzac.

Edicions de 1984
"Butxaca 1984", 24